

[Bertel Dahlgaard.]

mig, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen i den henseende er blevet ført på gatis af det ærede medlem hr. Aksel Møller, for det ligner slet ikke det ærede medlem hr. Erik Eriksen; det ærede medlem plejer at være meget klogere.

Jeg har ikke tænkt og sagt, at det ærede medlem hr. Aksel Møller med hensyn til hjemtagelsen af valuta ville opfordre til lovbrud; men det kan vist ikke nægtes, at alle, der hørte det ærede medlems udtalelse, fik det indtryk, at det ærede medlem ville hævde, at hvis eksportører og andre ventede med at tage deres valuta hjem, var det fuldt forståeligt.

(Kort bemærkning).

Erik Eriksen: Hvis det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard vil sammenholde udtalelser om det radikale venstre, som jeg i tidens løb har fremsat, med udtalelser, der f. eks. er faldet fra socialdemokratisk side — jeg så forleden anførte en udtalelse fra tiden forud for sidste valg, fremsat af en så fremtrædende socialdemokrat som borgmester Munk — så ville det ærede medlem se en meget stor forskel; mine udtalelser er altid gået ud på, at jeg oven i købet meget gerne vil forhandle med det radikale venstre. Men så er det, jeg spørger: Hvorfor er da situationen den, at det ærede medlem hele tiden i denne situation kun ligesom synes at ville forhandle til socialdemokratisk side? Det ærede medlem sagde jo forleden, at når han tænkte tilbage på gamle dage, på den tidligere regerings tid, havde han den ære at have skrevet en vis del af den lovgivning, der da kom i stand. Jeg kan ikke bestride, at der er en del rigtigt i dette, men det ærede medlem kan så heller ikke beklage sig, om han af egen fri vilje går hen og skriver en del af den lovgivning, som der nu er fremsat forslag om i tinget. Forholdet er nu dette: hvis jeg må forstå det ærede medlems ord om, at han ikke vil unddrage sig forhandling om noget spørgsmål, heller ikke om udenrigs- og forsvarspolitik — og hermed mener jeg forhandling til begge sider, naturligvis, ikke bare til den ene side — sådan, at det ærede medlem på alle områder i fremtiden er villig til forhandling, så må jeg mene, at der nu åbner sig perspektiver,

som jeg vil takke det ærede medlem for. Men indtil videre må jeg vente og se, hvad der ligger bag disse ord.

Det ærede medlem hævder, at han savner klarhed over, hvilken politik venstre og konservative vil føre. Det kan jeg nu ikke rigtig forstå. Denne tvivl eksisterer ikke ude i befolkningen. (*Munterhed*). Nej, det gør den ikke, det gør den aldeles ikke; den ene side af salen kan le, men den har ikke mod til at spørge befolkningen, hvem der har ret. Vi forhandler nu om regeringens forslag, og hvis de ikke bliver vedtaget, står vi formentlig overfor et valg, og så skal det ærede medlem ikke forblive i tvivl om, hvad vi vil fra oppositionens side.

(Kort bemærkning).

Bertel Dahlgaard: Det er jo fuldkommen klart, at det radikale venstre i fremtiden som i fortiden vil forhandle om alle områder, civile og militære — der er ikke noget område, på hvilket vi ikke er rede til saglig forhandling. Jeg er også meget taknemlig for den, skal vi sige, sympati, det ærede medlem lægger for dagen for tanken om at forhandle med det radikale venstre; den tror jeg i og for sig er ægte, og jeg vil gerne opmuntre dertil — men det ærede medlem må i så fald frigøre sig for visse lænker, som han bærer om anklerne. Vi vil iøvrigt ikke blot gerne forhandle med det ærede venstreparti, vi vil også gerne forhandle med det konservative folkeparti, som selvfølgelig ligesom andre partier har til opgave i den nuværende situation ud fra sine forudsætninger, sine erfaringer og sine kundskaber at deltage i virkeliggørelsen af det, som landet har brug for i den nuværende situation. Men det ærede medlem hr. Erik Eriksen kan ikke forlange, og det vil ingen i hans parti ude i befolkningen forlange — samtidig med at man siger, at man ikke vil forhandle nu, intet vil sige om, hvad man vil, kun, at man vil et regerings-skifte — det ærede medlem kan ikke forlange, at det radikale venstre på forhånd skulle se den mulighed i øjnene — nu tilspidser jeg tanken — at det ærede medlem ved en sådan aktion f. eks. ville sikre det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft posten som udenrigsminister. Kan det ærede medlem virkelig tænke sig noget sådant? Kan